

det ikke rigtigt? So, det første Punkt, den ærede Rigsdagsmand omtalte, var, at Udvalget ſkulde have ladet uomtalt den Opfordring, ſom i Andragendet indeholdes om at lade Raſtkov Byes Valgliſter revidere. Med Henſyn til denne Anke ſkal jeg bemærke, at Udvalgets Opgave, var ikke at anſtille Underſøgelse om, hvorvidt Valg- og Stemmeluſterne ere i Orden eller mangelfulde rundt omkring i Landet; dets Opgave var at udtale ſig om, hvorvidt Valget bør anerkjendes for gyldigt eller Anerkjendelsen udsættes, men den Omſtændighed, at Valgliſterne maatte være uordentlig førte, kunde ikke udøve nogen Indflydelse paa Valgets Gyldighed. Den anden formeentlige Mangel, der gav den ærede Rigsdagsmand Anledning til Bemærkning, var, at man har undladt at omtale den i Andragendet fremførte Anke over, at de Stemmes Navne og Tilførlerne ikke bleve oplæste, før de fra- traadte. Dertil ſkal jeg bemærke, at denne Beſværing, der ganſke viſt findes i Andragendet, ſtaaer ſom Indledning til en Deel Anker over forſkjellige Mangler, ſom ſkulde have fundet Sted paa Grund af, at hiin Mangel, nemlig Undladelse af Oplæsningen, fandt Sted, og idet Udvalget har omtalt de formeentlige Feil, ſom ſkulde have været Følgen af hiin Mangel, har man ogſaa omtalt denne Anke, forſaa vidt den havde Betydning med Henſyn til det foreliggende Spørgſmaal. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede for det Tredie, at man ikke i Betænkningen havde omtalt det mærkelige Phænomen, at der blandt de forſkjellige Perſoner, ſom beſtyldes for at have kjøbt Stemmer, ogſaa findes en Proprietair Veſſen, der havde kjøbt Stemmer for Veſſen. Jeg troer imidlertid, at man vil anſee denne Behreidelse af den ærede Rigsdagsmand, at Udvalget ſkulde have forbigaet det Afſnit i Andragendet, der handler om Beſtilling, med utilbørlig Korthed, for ubillig; man vil viſtnok finde dette Kunne tilſtrækkelig behandlet i Udvalgets Betænkning. Om en Mand, der maatte have kjøbt Stemmer, hedder Veſſen eller har et andet Navn, turde dog viſtnok være aldeles ligegyldigt.

Jeg vender mig nu til den ærede Rigsdagsmand for Samsø (N. Veſſen), der er optraadt ſom en ſaa varm Forſvarer for An-

dragerne, at han endog har gjort ſig til Toll for deres Tanker og Meninger, og af denne Varme har ladet ſig forlede til en temmelig ſtreng Kritik over Udvalget og Udvalgets Betænkning. Jeg ſkal ikke opholde mig ved ſaadanne Ubladelſer, ſom at der forekommer deels Modſigelſer, deels intetſigende Ting i Betænkningen, og at der findes Udviklinger der, ſom ere vidtløftige og overflødige, men kun fremhæve det ene Punkt, at Udvalget efter den ærede Rigsdagsmands Mening ſkulde have ſøgt at udviſke Betydningen af Klagepoſterne, navnlig ved at fremhæve, at Anbragendet var underſkrevet af en ſaa ſtor Mængde. Dette var et temmelig haardt Udtryk — for at jeg ſkal bruge et mildt Udtryk — imod Udvalget, at det ſkulde have ſøgt at udviſke Betydningen af Ankepoſterne i det Andragende, ſom er blevet overgivet til dets Prøveſe. Efterat jeg har gjort denne Bemærkning, ſkal jeg imidlertid ikke udtale mig videre herom, thi jeg troer rigtignok, at den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand ſøgte at begrunde Rigtigheden af ſin Udtaleſe, var alt andet end helbig og trænger ikke til nogen Imøbegaaen; naar han nemlig vilde drage en Parallel mellem Betydningen af mange Underſkrifter paa et Ankeſkrift, der netop bør gaae ud paa beſtemte Sigteſer og fremtræde ſom Noget, der lader ſig objectivt conſtatere, og Underſkrifterne paa en Adreſſe, og navnlig en Tillidsadreſſe, ſom jo er Udtrykket for en ſubjektiv Føleſe, ſaa er det indlyſende, at en Sammenſtilling ikke godt kunde være uheldigere. En af den ærede Rigsdagsmands Hovedanker mod Udvalgets Stilling i denne Sag var den, at man paa ſamme Tid, ſom man paa en Maade ſelv havde erklæret, at der manglede tilbørligt Materiale til Sagens Bedømmelſe, havde indſtillet Sagen til Afgjørelſe nu, iſtedelſfor at udsætte Afgjørelſen til en nærmere Underſøgelse havde fundet Sted; han yttrede endvidere, at der derved ſtete Uret imod Andragerne, fordi man paa ſamme Tid anbefalede det ſom en Gjenſtand for en eventuel Underſøgelse, om ikke Noget maatte have paadraget ſig Anſvar for Andragendets Tilblivelse, og han endte med at ſige, at naar Sagen var tvivlſom, hvilket han erkjendte, at den var, vilde det være